Dosarul nr.1-77/2024
1-24040517-18-1-12042024

S E N T I N Ţ Ă
pronunţată în numele legii

6 septembrie 2024 or. Ştefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ştefan Vodă

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandra Smolnițchi

Grefierul Valeria Ceban

cu participarea: procurorul în Procuratura raionului Ştefan Vodă, Maxim Boblic, a inculpatului Dimov Nicolai *****, precum şi a avocatului Eugeniu Cotovici, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Dimov Nicolai *****

a judecat în şedinţă publică, în limba română, în incinta Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

Dimov Nicolai ***,** IDNP *****, născut la ***** în oraşul Ştefan Vodă, cu domiciliul înregistrat în *****, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, căsătorit, are doi copii minori la întreţinere, cu studii medii speciale, neangajat oficial în câmpul muncii, nu are grad de dezabilitate, anterior judecat, antecedentele penale sunt stinse, în această cauză nu a fost reţinut

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal *– refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică şi de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, de către o persoană care nu deţine permis de conducere sau care e privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Termenul de examinare: cauza a parvenit în instanţa de judecată la 11 aprilie 2024 – sentinţa este pronunţată la 6 septembrie 2024

C O N S T A T Ă:

I. Descrierea faptei criminale săvârşite de inculpat:

La data de 21 februarie 2024, aproximativ la ora 1 şi 30 min., Nicolai Dimov, fără a deţine permis de conducere, conducând automobilul de model „*****” cu numerele de înmatriculare „*****” pe drumurile publice ale or. Ştefan Vodă, a fost stopat de către angajaţii de poliţie aflaţi în misiune de serviciu pentru combaterea

infracţiunilor/contravenţiilor şi menţinerea ordinii de drept.

Suspectat pe temeiuri rezonabile de conducerea unităţii de transport în stare de ebrietate, la propunerea angajaţilor de poliţie de a fi supus testării alcooscopice, Nicolai Dimov a refuzat efectuarea testării alcooscopice cât şi trecerea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei.

Astfel, conducătorul auto Nicolai Dimov, intenţionat a ignorat prevederile Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009 şi anume pct. 11 lit. j) care stipulează că „Conducătorul de vehicul, este obligat: ...să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.”

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate Dimov Nicolai ***** a comis infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, săvârşite de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

II. Cererea inculpatului privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală:

În cadrul şedinţei de judecată preliminare din 16 iulie 2024, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Dimov Nicolai ***** a declarat personal, printr-un înscris autentic (f. d. 81) că îşi recunoaşte vina, recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu cere administrarea de noi probe. A susţinut că solicită examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care le recunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii.

Constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanţa de judecată a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364^1 din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

III. Argumentele participanţilor la proces şi declaraţiile inculpatului:

a. Acuzatorul de stat:

În cadrul şedinţei de judecată procurorul în Procuratura raionului Ştefan Vodă, Maxim Boblic, a declarat că vinovăţia inculpatului este demonstrată prin probele acumulate la faza de urmărire penală. În ce priveşte personalitatea inculpatului, procurorul a menţionat faptul că acesta a fost anterior judecat pentru comiterea a altor trei infracţiuni de conducere a unităţii de transport în stare de

ebrietate, precum şi pentru huliganism. Totodată ultimului i s-au aplicat mai multe categorii de pedeapsă şi anume muncă neremunerată în folosul comunităţii, precum şi închisoare cu suspendare condiţionată. De asemenea, unul dintre procese a fost încetat în legătură cu intervenirea amnistiei. Consideră procurorul că prin acţiunile sale inculpatul demonstrează iresponsabilitate şi indiferenţă totală faţă de societate. Nu poate da credibilitate declaraţiilor inculpatului privind căinţa sinceră, or ultimul şi anterior, la examinarea celorlalte cauze penale a declarat acelaşi lucru, continuându-şi totuşi acţiunile infracţionale.

În calitate de circumstanţă agravantă a făcut trimitere procurorul la comiterea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară.

În final, a solicitat acuzatorul de stat recunoaşterea vinovăţiei lui Dimov Nicolai ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, acuzatorul de stat a cerut ca corpul delict să fie lăsat în continuare la materialele cauzei penale.

b. Apărătorul inculpatului:

Apărătorul Eugeniu Cotovici, care acţionează în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale inculpatului Dimov Nicolai *****, a solicitat în cadrul şedinţei de judecată aplicare unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Consideră apărătorul că pedeapsa solicitată de partea acuzării este prea aspră. Ultimul anterior a fost condamnat, dar sancţiunile au fost executate integral, astfel încât acesta nu poate suporta consecinţele juridice negative ale condamnărilor anterioare. Apărătorul consideră că în cazul în care va fi aplicată totuşi sancţiunea sub formă de închisoare, aceasta poate fi suspendată condiţionat pe un termen de probă, care i-ar oferi posibilitatea inculpatului de a manifesta responsabilitate în faţa societăţii. Reieşind din poziţia expusă de inculpat, apărătorul a menţionat că nu este împotrivă ca în privinţa inculpatului să fie aplicate chiar şi prevederile art. 90 alin. (6) lit. c) din Codul penal – urmarea unui tratament împotriva alcoolismului.

c. Declaraţiile inculpatului:

Fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorilor, inculpatul Dimov Nicolai a declarat că la data de 21 februarie 2024 mergea la volanul automobilului de model „BMW 320”, în drum spre casă, de la benzinăria „Lukoil”. Se afla în stare de ebrietate. Distanţa de la benzinăria „Lukoil” până acasă este de aproximativ 4 km. A

fost stopat de poliție. Colaboratorii de poliție i-au cerut actele şi le-a prezentat. La cererea organelor de drept de a fi supus testului Drager, a refuzat.

A precizat că permisul său de conducere este expirat şi nu a reuşit să-l prelungească. Recunoaşte că a consumat băuturi alcoolice la cafenea şi că era în stare de ebrietate. La benzinăria „Lukoil" l-a dus un prieten, iar după ce prietenul său a plecat, ultimul a decis să ajungă acasă cu mijlocul de transport.

A comunicat că îşi dă seama că prin acţiunile sale a comis o infracţiune, îi este ruşine, îi pare rău de cele comise şi îşi cere iertare. Conştientizează faptul că infracţiunea dată prevede pedeapsa cu închisoare. În cazul în care instanţa îi va stabili o pedeapsă neprivativă de libertate şi îi va stabili nişte obligaţii suplimentare, se va conforma. Munca neremunerată în folosul comunităţii este de acord să o execute. Este conştient că trebuie să înceteze să mai consume alcool. Anterior, când a mai comis infracţiuni similare, a înţeles că nu este corect ce face.

Din câte îşi aminteşte, a refuzat să treacă testarea deoarece era în stare de ebrietate. Posibil din cauza emoţiilor. Nu poate să spună de ce conduce fără permis de conducere şi de ce comite aceeaşi infracţiune de mai multe ori. Menţionează că este de acord să treacă un curs împotriva alcoolismului şi se gândeşte să soluţioneze problema dată.

Oferindu-i-se ultimul cuvânt, inculpatul Dimov Nicolai a declarat că îi este ruşine şi îi pare rău de cele comise.

IV. Probele pe care se întemeiază concluziile instanţei privind vinovăţia inculpatului:

- **Declaraţiile martorului Marin Vuico** din 6 martie 2024 potrivit cărora la data de 21 februarie 2024 se afla în serviciu împreună cu inspectorul Vadim Grudcov, cu automobilul de serviciu de model „Skoda", cu numerele de înmatriculare „MAI 9778". La ora 01:30, în oraşul Ştefan Vodă, pe strada Serghei Lazo, a observat un automobil de model „BMW" cu numerele de înmatriculare „TTP 387", care se deplasa neuniform pe tot carosabilul. L-a stopat cu semnalul sonor şi luminiscent. Astfel, în urma verificării actelor s-a stabilit că conducătorul auto era Nicolai Dimov care vizibil se observa că este în stare de ebrietate alcoolică din motiv că din cavitatea bucală miroase a alcool şi după modul de a vorbi şi a se comporta. La fel ultimul nu deţinea permis. Astfel, i-a fost propus să fie testat cu aparatul de tip Drager, însă ultimul categoric a refuzat. I-a fost propus de mai multe ori să fie testat, însă ultimul a refuzat categoric, după care i s-a propus la fel să se deplaseze la spitalul raional Ştefan Vodă pentru prelevarea probelor biologice. La fel ultimul a refuzat categoric. (f. d. 13)

- **Declarațiile martorului Vadim Grudcov** din 6 martie 2024 potrivit cărora la data de 21 februarie 2024, se afla în serviciu împreună cu inspectorul Vuico Marin, cu automobilul de serviciu de model „Skoda”, cu numerele de înmatriculare „MAI 9778”. La ora 01:30, în orașul Ștefan Vodă, pe strada Serghei Lazo, a observat un automobil de model „BMW” cu numerele de înmatriculare „TTP 387”, care se deplasa neuniform pe tot carosabilul. L-a stopat cu semnalul sonor și luminiscent. Astfel, în urma verificării actelor s-a stabilit că conducătorul auto era Nicolai Dimov care vizibil se observa că este în stare de ebrietate alcoolică din motiv că din cavitatea bucală miroase a alcool și după modul de a vorbi și a se comporta. La fel ultimul nu deținea permis. Astfel, i-a fost propus să fie testat cu aparatul de tip Drager, însă ultimul categoric a refuzat. I-a fost propus de mai multe ori să fie testat, însă ultimul a refuzat categoric, după care i s-a propus la fel să se deplaseze la spitalul raional Ștefan Vodă pentru prelevarea probelor biologice. La fel ultimul a refuzat categoric. (f. d. 14)
- **Proces-verbal privind refuzul de la testarea alcooscopică** din 21 februarie 2024 din care rezultă că Nicolai Dimov, fiind conducător al mijlocului de transport, a refuzat de a fi supus testării alcooscopice și examinării medicale (f. d. 5).
- **Proces-verbal de ridicare** din 5 martie 2024, potrivit căruia de la Vadim Grudcov a fost ridicat un CD cu înregistrările audio/video din solicitările de a trece testul alcooscopic de către Nicolai Dimov (f. d. 16).
- **Proces-verbal de examinare** din 14 martie 2024, prin care au fost cercetate înregistrările audio/video din momentul în care Nicolai Dimov a refuzat efectuarea testării alcooscopice și examinării medicale (f. d. 18).

În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii

sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, ţinând cont de prevederile legale care reglementează modalitatea de verificare şi apreciere a probelor de către instanţa de judecată în cadrul unui dosar penal, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile inculpatului Dimov Nicolai depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că circumstanţele faptice ale comiterii infracţiunii incriminate lui Dimov Nicolai au fost dovedite.

V. Încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului:

Cu referire la încadrarea juridică a faptei, instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 3) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracţiunii de comiterea căreia este învinuită. Aşadar, în continuare instanţa de judecată va verifica corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.

Cu referire la elementele constitutive ale componenţei de infracţiuni incriminate, instanţa de judecată reţine că obiectul juridic special al infracţiunii specificate îl formează relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei sau de la racoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

În acest context, potrivit art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 131 din 07-06-2007 privind siguranţa traficului rutier, conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13-05-2009 stipulează prevederi analogice. Astfel, potrivit pct. 11 lit. j), conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat, de testare antidrog sau, după caz, examenului medical de prelevare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În speță, instanța a stabilit că Dimov Nicolai a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că acesta, la data de 21 februarie 2024, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate a refuzat să se supună solicitărilor poliţistului procedurii de testare alcoolscopică.

Latura obiectivă a infracţiunii specificate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în respingerea expresă sau tacită a efectuării testării alcooscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul examenului medical.

Instanţa reiterează că în această cauză latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal a fost realizată prin refuzul expres de a trece testarea alcoolscopică atât cu testul Drager, cât şi refuzul expres de a trece examenul medical. De precizat la acest capitol că refuzul lui Nicolae Dimov privind testarea cu alcotestul Drager, dar şi prelevarea probelor de sânge a fost consemnat de către poliţişti în procesul-verbal din 21 februarie 2024 (f. d. 5).

În cazul infracţiunii în formă agravată de la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, fapta trebuie să fie comisă în una dintre cele două ipoteze alternative: (1) fie subiectul infracţiunii nu deţine permis de conducere; (2) fie subiectul infracţiunii este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În cazul de faţă, la calificarea faptelor inculpatului, procurorul urma să indice clar în rechizitoriu dacă inculpatul este învinuit de faptul dacă acesta nu deţinea în general permis de conducere sau dacă acesta a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport. Potrivit materialelor cauzei penale, în particular a informaţiei din baza de date „eData Systems", inculpatul Dimov Nicolai nu deţine permis de conducere în general, în privinţa acestuia nefiind anulat dreptul de a conduce sau ridicat permisul (f. d. f. d. 8 – 10). Astfel, instanţa de judecată atestă existenţa variantei agravante de comitere a infracţiunii de refuz de la testarea alcoolscopică – de către o persoană care nu deţine permis de conducere.

Într-o altă ordine de idei, potrivit învinuirii formulare de procuror, Dimov Nicolai a refuzat testarea alcoolscopică şi examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, **precum şi a refuzat recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical**, fără a deţine permis de conducere sau fiind privată de dreptul de a conduce mijloace de transport. Instanţa atestă că potrivit circumstanţelor faptice stabilite în actul de învinuire, lui Nicolae Dimov i s-a propus doar trecerea testului Drager şi prelevarea probelor de sânge. Ultimul din start a refuzat să treacă testul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, astfel încât această procedură nici nu a fost demarată pentru ca inculpatului să-i

poată fi incriminată şi refuzul de recoltare a probelor biologice în cadrul examenului medical.

Calificarea infracţiunii de la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal prin incriminarea a două modalităţi distincte, (1) de o persoană care nu deţine permis de conducere şi (2) de o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, precum şi stabilirea modalităţii de eschivare prin refuzul de recoltare a probelor biologice în cadrul examenului medical este contrară prevederilor art. 113 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia calificarea are loc prin determinarea şi constatarea juridică a **corespunderii exacte** între semnele faptei prejudiciabile şi semnele componenţei infracţiunii prevăzute de norma penală. De asemenea, instanţa atestă că potrivit circumstanţelor faptice inculpatul a refuzat doar testarea alcoolscopică şi examenul medical, nu şi recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen.

În susţinerea poziţiei sale privind posibilitatea excluderii din învinuire adusă inculpatului a modalităţii de comitere a infracţiunii de la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal de către o persoană *„care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*" şi prin *„refuzul de recoltare a probelor biologice în cadrul acestui examen medical"*, instanţa face trimitere la Decizia nr. 50 din 19 aprilie 2022 de inadmisibilitate a sesizării nr. 284g/2024 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor dispoziţii din articolul 364^1 alineatele (1), (2), (4) şi (6) din Codul de procedură penală (încadrarea juridică a faptei în contextul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală). În pct. 33 Curtea a precizat că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului şi stabilirea pedepsei ţin de competenţa instanţei de judecată. De asemenea, instanţa de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcţie de circumstanţele concrete ale speţei deduse judecăţii (a se vedea DCC nr. 76 din 21 mai 2019, § 18). Instanţa de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (*sublinierea aparţine instanţei*) (DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22 şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului citată acolo). Trebuie făcută o distincţie între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanţe faptice, şi infracţiunea sau contravenţia prevăzută de articolele legii penale şi contravenţionale, în baza cărora poate fi făcută încadrarea juridică. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii (a se vedea HCC nr.9 din 29 aprilie 2016, § 24, şi DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 28).

Suplimentar, în pct. 34 Curtea a mai precizat că la aplicarea prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală nu rezultă condiţia că inculpatul trebuie să

recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiţie ar leza deplinătatea de jurisdicţie a instanţei de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar şi în situaţia în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată.

De menţionat că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) şi alin. (2) din Codul de procedură penală judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Aşadar, în cazul în care reîncadrarea juridică a acţiunilor inculpatului, inclusiv prin excluderea unei modalităţi de comiterea a infracţiunii nu agravează în nici un mod situaţia inculpatului şi dreptul său la apărare, instanţa atestă că nu există impedimente în reîncadrarea juridică a faptelor inculpatului, prin excluderea sintagmelor „sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical” şi „sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport”.

Finalizând analiza laturii obiective a infracţiunii examinate vom menţiona că această infracţiune este una formală şi se consideră consumată din momentul refuzul de trecere a testului alcoolscopi sau a examenului medical, indiferent de producerea unor consecinţe materiale.

Latura subiectivă a infracţiunii analizate se caracterizează prin intenţie directă. Motivul infracţiunii se exprimă, în principal, în superficialitatea manifestată de către făptuitor în raport cu respectarea prohibiţiei impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate şi să se eschiveze de la testarea alcoolscopică.

În cazul de faţă Dimov Nicolai a recunoscut că şi-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, cunoştea despre faptul că încalcă legea penală şi a dorit să refuze testarea alcoolscopică i examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, fără a deţine permis de conducere. Ultimul a precizat că a consumat alcool în ziua respectivă la o cafenea şi s-a aşezat la volan pentru a se deplasa acasă. A refuzat testarea alcoolscopică şi examenul medical anume din motiv că era în stare de ebrietate.

Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani.

În această speţă Dimov Nicolai întruneşte condiţiile subiectului infracţiunii în sensul art. 21 alin. (1) din Codul penal (inculpatul este născut la *****), acesta fiind persoană responsabilă în sensul art. 22 din Codul penal, care la momentul comiterii faptei ilicite care a înţeles caracterul prejudiciabil al faptei comise şi avea capacitate deplină de a-şi manifesta voinţa şi a-şi dirija acţiunile.

În consecinţă, instanţa de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor, confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, învinuirea adusă inculpatului Dimov Nicolai în refuzul său de la testarea alcoolscopică şi de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei, fără a deţine permis de conducere, faptă penală care este prevăzută şi sancţionată de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal.

În concluzie, instanţa de judecată a stabilit atât existenţa temeiului real de atragere la răspundere penală a inculpatului Dimov Nicolai, cât şi totalitatea semnelor obiective şi subiective ce califică fapta prejudiciabilă a lui Dimov Nicolai drept infracţiunea concretă prevăzută la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, adică temeiul juridic al răspunderii penale.

În continuare, instanţa de judecată va purcede la stabilirea pedepsei lui Dimov Nicolai pentru fapta comisă.

VI. Stabilirea pedepsei penale:

La stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată ia în consideraţie scopul pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) din Codul penal – restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La individualizarea şi stabilirea pedepsei, instanţa de judecată va ţine cont de criteriile stabilite la art. 75 alin. (1) din Codul penal – persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Pentru a stabili iniţial limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a codului, instanţa de judecată

reţine că la momentul comiterii infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal de către inculpat, aceasta prevedea o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Totodată instanţa are în vedere faptul că recunoaşterea vinovăţiei constituie o condiţie care face aplicabile prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Potrivit prevederilor legale la care am făcut referire, instanţa constată că din motivul recunoaşterii integrale a vinovăţiei de către inculpat şi judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364^1 CPP, aplicând prevederile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, constatând că infracţiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal nu face parte din excepţiile prevăzute la art. 80^1 alin. (2) CP, stabilirea pedepsei va avea loc ţinându-se cont de noile limite: **în cazul muncii neremunerate în folosul comunităţii pedeapsa minimă este de 150 de ore iar pedeapsa maximă de 180 de ore, iar în cazul închisorii pedeapsa nu trebuie să depăşească 9 luni.**

În continuare, instanţa va aplica prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal în partea ce ţine de individualizarea pedepsei potrivit gravităţii infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prioritar, instanţa reţine că infracţiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracţiunilor uşoare.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanţa va ţine cont de faptul că infracţiunea a fost comisă în lipsa circumstanţelor atenuante şi agravante stabilite de legislator la art. 76 şi art. 77 din Codul penal.

Instanţa de judecată nu va reţine circumstanţa agravantă de la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal pretinsă de procuror – *săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauza penală* din următoarele motive.

Potrivit art. 65 alin. (3) pct. 1) CPP coroborat cu prevederile art. 110 CP, persoana se consideră condamnată din momentul rămânerii definitive a sentinţei de condamnare şi până la momentul stingerii antecedentelor penale sau a reabilitării

judecătoreşti. Din momentul stingerii antecedentelor penale, condamnarea nu mai poate genera consecinţe juridice nefavorabile pentru condamnat.

Potrivit cazierului penal (f. d. f. d. 21 - 22), dar şi potrivit informaţiei conţinute în rechizitoriu (f. d. 50), inculpatul Dimov Nicolai a fost condamnat anterior de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul penal, cu pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 6 luni, care a fost suspendată condiţionat pe un termen de probă de 1 an şi cu pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. De asemenea în privinţa unei cauze penale a fost încetat procesul în legătură ci intervenirea amnistiei.

Potrivit prevederilor art. 111 alin. (1) lit. lit. b), d) şi e) din Codul penal se consideră ca neavând antecedente penale persoana liberată, potirivit actului de amnistie, de răspundere penală; condamnată la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea – după executarea pedepsei şi condamnată cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu a fost anulată.

În cazul de faţă procurorul a precizat că Dimov Nicolai a executat toate pedepsele care i-au fost stabilite, inclusiv nu a comis alte infracţiuni în termenul de probă, subliniind faptul că acesta nu are antecedente penale.

Aşadar, instanţa de judecată atestă că comiterea anterioară a infracţiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (3) şi alin. (4) din Codul penal nu poate constitui temei de constatare a circumstanţei agravante de la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal în circumstanţa în care antecedentele penale au fost stinse şi, odată cu acestea, toate consecinţele defavorabile care ar putea surveni faţă de inculpat.

În privinţa personalităţii inculpatului, instanţa a ţinut cont de faptul că inculpatul nu este angajat oficial în câmpul muncii, este căsătorit, are doi copii minori la întreţinere. Acesta are vârsta de 40 de ani.

Ţinând cont de aceste criterii, dar şi de limitele pedepsei care poate fi stabilită urmare a aplicării prevederilor art. 80^1 din Codul penal, instanţa consideră că în această speţă pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni va atinge scopul sancţionării penale prevăzut la art. 61 alin. (2) CP. Instanţa consideră că această sancţiune va influenţa pozitiv asupra corectării şi reeducării vinovatului, va restabili echitatea socială şi va ajuta la prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea lui Dimov Nicolai, cât şi din partea altor persoane.

Instanţa precizează că sancţiunea de la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal stabileşte posibilitatea aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Astfel, în sensul respectării prevederilor art. 75 alin. (2) din

Codul penal, instanţa urmează să argumenteze caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest context, instanţa de judecată reţine că inculpatul a fost condamnat de 3 ori, şi ultimului i-au fost aplicate sancţiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii şi sub formă de închisoare, dar cu suspendarea condiţionată pe un termen de probă. Aceste pedepse însă nu au dus la o schimbare în comportamentul delincvent al inculpatului, ultimul continuând să comită infracţiuni, fapt care duce la concluzia că formele de pedeapsă stabilite anterior sunt ineficiente şi nu a avut efectul de reeducare a lui Dimov Nicolai şi de descurajare a acestuia să comită fapte penale.

Instanţa subliniază că la aplicarea pedepsei penale este esenţial ca aceasta să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii, dar şi să fie eficientă în scopul său reeducativ. În cazul din speţă pedepsele sub formă de muncă neremunerate şi sub formă de închisoare, cu suspendarea condiţionată pe un termen de probă nu au îndeplinit acest criteriu, or Dimov Nicolai a persistat în comportamentul său ilegal. Deşi circumstanţa comiterii anterioare a unei infracţiuni analogice nu poate fi considerată o circumstanţă agravantă în sensul prevederilor art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, instanţa nu poate ignora în totalitate faptul că persoana a fost anterior condamnată de mai multe ori şi de fiecare dată executarea sancţiunii nu a făcut inculpatul să îşi corijeze comportamentul. În această privinţă instanţa de judecată va susţine poziţia procurorului şi va concluziona că pedepsele anterioare de această categorie nu au avut un impact suficient de semnificativ asupra inculpatului.

Instanţa notează că anterior inculpatul nu doar că a comis mai multe infracţiuni privind conducerea mijlocului de transport in stare de ebrietate, ultimul a comis şi nenumărate contravenţii în domeniul circulaţiei rutiere (f. d. 24). Instanţa menţionează că încălcarea permanentă a regulilor de circulaţie şi mai ales conducerea mijlocului de transport sub influenţa alcoolului sunt acţiuni extrem de riscante şi care pot avea consecinţe extrem de grave pentru siguranţa publică. Protejarea societăţii de un pericol continuu este esenţială pentru instanţă. Instanţa consideră că la această etapă inculpatul manifestă lipsă de seriozitate faţă de comportamentul său şi o atitudine uşuratică de pedepsele care îi pot fi aplicate.

În acelaşi context instanţa face trimitere şi la atitudinea inculpatului faţă de organele de drept şi la poziţia sa din cadrul şedinţelor de judecată. La examinarea cauzei penale ultimul s-a eschivat de la judecată, în privinţa sa fiind dispusă aducerea silită (f. d. f. d. 65-66). De asemenea, când a fost întrebat de ce persistă în comportamentul ilicit, ultimul a declarat că trebuie să se lase de băut alcool. Cu toate

acestea, prima sa sancţionare pentru comiterea infracţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate sau refuzul de fi supus testării, în circumstanţa în care persoana nu dispunea de permis de conducere a fost comisă încă în anul 2012. De atunci, inculpatul nu a obţinut nici permisul de conducere şi nici nu s-a lăsat de consumul abuziv de alcool, dar în continuare încalcă legislaţia penală.

La individualizarea pedepsei, în afară de stabilirea tuturor criteriilor generale, ţinând cont de circumstanţele specifice ale cauzei, dar şi de personalitatea infractorului, instanţa stabileşte nu doar cuantumul pedepsei, dar şi modul de executare al acesteia. În cazul de faţă, analizând posibilitatea aplicării art. 90 din Codul penal, instanţa constată că în cazul de faţă nu este oportună aplicarea prevederilor privind suspendarea anume din considerentele la care a făcut trimitere mai sus.

Astfel, ţinând cont de faptul că pentru comiterea infracţiunii de la art. 264^1 alin. (4) din Codul penal nu există vreo limită minimă, ci doar limita maximă de până la 9 luni, la aplicarea pedepsei instanţa de judecată a ţinut cont de limita minimă generală a pedepsei cu închisoarea prevăzută de art. 70 alin. (2) din Codul penal.

Nu în ultimul rând instanţa reţine că potrivit prevederilor art. 157 alin. (1) şi alin. (2) CPP, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv (…).

Aşadar, documentul audio/video recunoscut de către organul de urmărire penală prin ordonanţa din 8 aprilie 2024 în calitate de mijloc material de probă (f. d. 19) – o înregistrare video stocată pe un CD, anexat la materialele cauzei (f. d. 17), se va păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

Prin prisma tuturor circumstanţelor descrise *supra*, aplicând prevederile art. 70 alin. (2), art. 80^1 din Codul penal, art. 157 alin. (1) şi alin. (2), art. art. 338-341, 364^1, 382, 384-385, 389, 392-395, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte Dimov Nicolai *****, născut la *****, vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) din Codul Penal şi i se stabileşte o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prezenta sentinţă se pune în executare de la data rămânerii ei definitive, cu calcularea termenului pedepsei din momentul reţinerii inculpatului.

Se aplică în privinţa inculpatului Dimov Nicolai ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a sentinţei.

Documentul audio/video recunoscut de către organul de urmărire penală în calitate de mijloc material de probă – un CD pe care sunt stocate înregistrări audio/video din momentul în care Dimov Nicolai a refuzat efectuarea testării alcooscopice şi examinarea medicală, se va păstra în continuare la dosar atâta timp cât se va păstra dosarul.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs, doar în partea ce priveşte erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită, la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni, sediul Ştefan Vodă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Alexandra Smolnițchi